Bij aanvang nationale dialoog:

'Nieuwe status geen doel op zich'

WILLEMSTAD — De toekomstige staatkundige status van Curaçao is geen einddoel, maar een instrument om de toekomst van het eiland te kunnen garanderen. Dit brachten de verschillende sprekers naar voren bij de start van de nationale dialoog die vrijdagavond van start ging in het ITC en zaterdag werd voortgezet.

Foto: Ken Wong.

Vlnr: Jaime Saleh, Emily de Jongh-Elhage en Mito Croes.

De nationale dialoog ging vrijdagavond van start met een serie toespraken. De zaal was redelijk gevuld, maar omdat tegenstanders van het staatkundig proces waren weggebleven, had de avond veelal het karakter van 'preken voor eigen parochie'. Alle drie de sprekers die vrijdagavond aan het woord kwamen, zijn voorstander van het huidige staatkundig proces. In hun toespraken was er dan ook geen kritiek op het traject dat nu gaande is.

De eerste spreker was premier Emily de Jongh-Elhage (PAR); zij benadrukte steeds dat de huidige politieke leiders zich op dit moment inzetten voor de wens van de bevolking, namelijk een autonome status binnen het Koninkrijk. "Het volk heeft hiervoor gekozen als basis om zijn werkelijke doel te bereiken. Dit doel is om te kunnen leven in een maatschappij met kans op een baan, goed onderwijs, goede gezondheidszorg, een stabiele munteenheid, een gegarandeerd pensioen en kansen om je eigen leven te kunnen verbeteren."

Oud-president van het Hof en voormalig gouverneur Jaime Saleh benadrukte het feit dat de staatkundige ontwikkeling op dit moment feitelijk niet de absolute prioriteit geniet. "Natuurlijk moeten bestuurszaken goed zijn geregeld. Maar aan het eind van de dag leeft men niet in een staatkundige structuur. Men leeft in een goed huis met een gezin, met goed onderwijs, een goede baan en een goede volksgezondheid. Om deze reden moeten wij alle staatkundige zaken zo snel mogelijk regelen, zodat de eilanden hun nieuwe statussen kunnen krijgen en zich kunnen richten op zaken die daadwerkelijk belangrijk zijn voor onze volkeren."

De laatste toespraak van de avond was die van Mito Croes, voormalig Gevolmachtigde minister voor AVP van Aruba in Den Haag. Ook hij onderstreepte op zijn beurt het feit dat staatkundige structuur feitelijk een instrument is. "Het is een vehikel om iets te bereiken. Net als een auto is het een instrument, een vervoersmiddel dat je gebruikt om ergens naartoe te gaan. Wij kunnen nu gaan discussieren of Curaçao eenzelfde type auto heeft gekregen als Aruba 22 jaar terug heeft gekregen. Of Aruba een vrachtwagen en Curaçao een personenwagen heeft gekregen. Eerlijk gezegd denk ik niet dat een discussie over een vehikel de belangrijkste vraag is voor de bevolkingen van Aruba en Curaçao. Het is belangrijker om te weten waar je naar toe wilt met je status aparte. Waar wil Curaçao over 10 tot 20 jaar naartoe en hoe wil je dat bereiken?"

Croes: Meer minnen voor Aruba

Curaçao staat er veel beter voor dan Aruba 22 jaar geleden bij de aanvang van zijn autonome status. Dit verklaarde voormalige Arubaanse Gevolmachtigde minister Mito Croes (AVP). "Vergeleken met Curaçao nu, kreeg Aruba indertijd geen status aparte met een paar minnen. Per 1 januari 1986 kreeg Aruba een *heleboel* minnen, *zonder* een status aparte." Croes wees erop dat Aruba indertijd in een diepe economische crisis zat, als gevolg van de sluiting van de Lago-raffinaderij, waardoor de Arubaanse overheid in een klap 50 procent van haar inkomsten kwijtraakte. Verder was de status aparte indertijd gebonden aan een onafhankelijkheid na tien jaar (in 1996), moest Aruba betalingen verrichten aan het Solidariteitsfonds ten behoeve van de kleinere Antilliaanse eilanden, terwijl ook de banden met de Antillen niet helemaal werden verbroken. Nog belangrijker was volgens Croes dat Aruba indertijd niet voor schuldsanering in aanmerking kwam, maar onder stringente voorwaarden begrotingshulp kreeg van Nederland. Aruba wist via effectief onderhandelen voordelen uit de toenmalige situatie te behalen.